

TĂNG CƯỜNG LÃNH ĐẠO CUỘC VẬN ĐỘNG XÂY DỰNG CHI BỘ, ĐẢNG BỘ CƠ SỞ "BỐN TỐT"

Lê Đức Thọ

Ngày càng được sự quan tâm của các cấp uỷ đảng, cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" đang được mở rộng và tiến lên tương đối liên tục, vững chắc. Số rất đông chi bộ đã có chương trình, kế hoạch phấn đấu trở thành chi bộ "bốn tốt". Khoảng một phần năm số chi bộ đã được công nhận là chi bộ "bốn tốt". Cuộc vận động đã đem lại những kết quả thiết thực củng cố tổ chức cơ sở đảng về tư tưởng và tổ chức, phát huy tác dụng lãnh đạo sâu sát, toàn diện của tổ chức cơ sở đảng đối với mọi mặt hoạt động ở cơ sở, bảo đảm thực hiện thắng lợi nhiệm vụ sản xuất, chiến đấu và các chính sách của Đảng, của Nhà nước, tăng cường mối liên hệ giữa Đảng và quần chúng. Một kết quả to lớn là, qua thực tiễn của cuộc vận động, nhiều cấp uỷ đã khắc phục được thái độ xem nhẹ công tác xây dựng Đảng nói chung và xây dựng tổ chức cơ sở đảng nói riêng, ngày càng nhận thức sâu sắc về vai trò của tổ chức cơ sở đảng, quan tâm chỉ đạo củng cố cơ sở đảng hơn trước; nhiều cán bộ phụ trách các ngành và thủ trưởng chuyên môn của các đơn vị cơ sở đã nhận thức rõ hơn về vai trò và tác dụng lãnh đạo của tổ chức cơ sở đảng, đã thiết thực giúp đỡ sự lãnh đạo của tổ chức đảng ở cơ sở.

Tuy nhiên, nhìn lại tình hình cho đến nay thì thấy:

Cuộc vận động tiến triển còn chậm, chưa đều. Cho tới nay, vẫn còn trên 20% số chi bộ chưa xây dựng chương trình kế hoạch phấn đấu theo yêu cầu "bốn tốt", nếu kể riêng một số tỉnh thì tỷ lệ này còn cao hơn nữa.

Kết quả cuộc vận động chưa thật sâu, thật vững. Bên cạnh những nơi chưa quan tâm đúng mức, còn những nơi chưa quan tâm chỉ đạo cuộc vận động, hoặc chỉ phát động sôi nổi rầm rộ một lúc rồi thì buông trôi, chưa gắn bó chặt chẽ với nhiệm vụ chính trị và các công tác thường xuyên khác. Số chi bộ "bốn tốt" còn ít, số đảng bộ cơ sở "bốn tốt" lại càng ít,

nhưng điển hình tốt chưa được mở rộng. Một số chi bộ tuy được công nhận "bốn tốt", nhưng kết quả chưa vững chắc, phong trào còn khi lên khi xuống. Đối chiếu với nghị quyết của ban bí thư đòi hỏi đến cuối năm 1961, đại đa số chi bộ, đảng bộ cơ sở (nơi ít cũng phải khoảng 60%) đạt yêu cầu "bốn tốt", thì nhiệm vụ còn rất nặng nề.

Để đẩy mạnh cuộc vận động, điều mấu chốt là các cấp uỷ đảng cần tăng cường lãnh đạo cuộc vận động một cách thường xuyên, chặt chẽ và đi sâu hơn.

Quán triệt một cách toàn diện bốn yêu cầu của cuộc vận động

Thực tiễn của cuộc vận động mấy năm nay, những kết quả tích cực mà nó đem lại, đã chứng minh rõ ràng chủ trương tiến hành cuộc vận động là hoàn toàn đúng, Ban bí thư Trung ương Đảng quyết định tiến hành cuộc vận động này là xuất phát từ yêu cầu của tình hình và nhiệm vụ cách mạng, từ chỗ mạnh và chỗ yếu của tổ chức cơ sở đảng hiện nay, nhằm bảo đảm thực hiện nghị quyết của Đại hội Đảng lần thứ III về công tác xây dựng Đảng. Trước tình hình và nhiệm vụ của giai đoạn cách mạng mới, Đại hội Đảng đã nhấn mạnh phải kiện toàn tổ chức cơ sở đảng, tăng cường tính giai cấp và tính tiên phong, nâng cao sức chiến đấu và năng lực lãnh đạo của tổ chức cơ sở đảng. Cuộc vận động này nhằm cụ thể hoá và thể hiện trong thực tế những nghị quyết đó của Đại hội Đảng.

Thời gian gần đây, do việc đế quốc Mỹ và bọn tay sai tăng cường chiến tranh xâm lược ở miền Nam và mở rộng chiến tranh phá hoại ra miền Bắc, cả nước ta đang ở trong tình trạng chiến tranh, nhân dân ta đang có nhiệm vụ chung cấp bách là chống Mỹ, cứu nước. Chúng ta phải vừa đẩy mạnh sản xuất, xây dựng chủ nghĩa xã hội, vừa chiến đấu chống Mỹ, bảo vệ miền Bắc, ra sức ủng hộ cuộc đấu tranh cách mạng của đồng bào miền Nam. Tình hình đó đòi hỏi các tổ chức cơ sở của Đảng càng phải được củng cố vững mạnh về tư tưởng và tổ chức, đủ sức lãnh đạo quần chúng hoàn thành thắng lợi hai nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu, sẵn

sàng ứng phó với bất kỳ tình huống khó khăn phức tạp nào. Cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" lúc này, vì vậy, càng có ý nghĩa trọng yếu.

Công tác xây dựng Đảng nói chung và xây dựng tổ chức cơ sở đảng nói riêng phải được gắn bó chặt chẽ với việc thực hiện nhiệm vụ chính trị của Đảng trong từng thời kỳ. Chúng ta thường phê phán những biểu hiện hoặc làm nghiên cứu sản xuất, kinh doanh một cách riêng rẽ tách rời khỏi công tác đảng, hoặc làm công tác đảng một cách cô lập, hình thức, tách rời khỏi nhiệm vụ chính trị và kinh tế. Cuộc vận động này với nội dung và yêu cầu của nó, nhằm khắc phục những nhược điểm đó, thể hiện một cách cụ thể sự gắn bó chặt chẽ giữa nhiệm vụ chính trị và công tác xây dựng Đảng, làm cho sự lãnh đạo của tổ chức cơ sở đảng được toàn diện và sâu sắc hơn.

Chúng ta đều nhận rằng đường lối, chính sách của Đảng đúng đắn, Đồng thời ai ai cũng nói tới một nhược điểm lớn là việc tổ chức thực hiện đường lối, chính sách của Đảng yếu, trình độ lãnh đạo tổ chức chưa tiến kịp yêu cầu của nhiệm vụ chính trị. Nhưng làm thế nào để khắc phục nhược điểm đó? Nâng cao trình độ tổ chức thực hiện tất nhiên đòi hỏi phải giải quyết ở nhiều khâu, nhưng trong đó khâu củng cố tổ chức của Đảng giữ vị trí rất quan trọng, vì ta biết rằng mọi chủ trương, chính sách của Đảng có được thực hiện tốt hay không là tùy thuộc một phần lớn ở cấp cơ sở. Vì vậy, làm tốt cuộc vận động này là thiết thực tăng cường việc tổ chức thực hiện, góp phần nâng cao trình độ lãnh đạo tổ chức tiến kịp yêu cầu của nhiệm vụ chính trị.

Có đồng chí nói rằng: cuộc vận động này không có gì mới, chẳng qua vẫn là nhiệm vụ thường ngày của chi bộ, của đảng viên mà thôi, không có cuộc vận động thì chi bộ vẫn phải làm từng ấy việc. Dĩ nhiên, lâu nay chúng ta vẫn làm công tác xây dựng cơ sở đảng, nhưng ở nhiều nơi sự chỉ đạo chưa được tập trung, khẩn trương; mới làm từng việc, từng

mặt mà chưa toàn diện, chưa kết hợp chặt chẽ các mặt; và chưa gắn bó mặt thiết với nhiệm vụ chính trị của Đảng. Cho nên mọi ý nghĩ cho rằng cuộc vận động không có gì mới, không có gì khác việc làm bình thường xưa nay... là do chỗ còn coi nhẹ công tác xây dựng Đảng, không thấy hết ý nghĩa cấp thiết của việc kiện toàn tổ chức cơ sở đảng và giáo dục, rèn luyện đảng viên trong tình hình hiện nay, đòi hỏi sự chỉ đạo chặt chẽ, tập trung hơn bình thường, với nội dung yêu cầu cụ thể, toàn diện và đi sát nhiệm vụ chính trị hơn.

Nắm vững mục đích, ý nghĩ của cuộc vận động phải thể hiện ở chỗ quán triệt đầy đủ và toàn diện bốn yêu cầu của cuộc vận động.

Trước tình hình và nhiệm vụ mới, Nghị quyết của Ban bí thư về tăng cường lãnh đạo, đẩy mạnh cuộc vận động xây dựng chi bộ và đảng bộ cơ sở "bốn tốt" đã chỉ rõ phải bổ sung thêm nội dung của bốn yêu cầu. Yêu cầu thứ nhất "lãnh đạo sản xuất tốt" đã được bổ sung thành "lãnh đạo sản xuất chiến đấu và sẵn sàng chiến đấu tốt". Các yêu cầu khác (lãnh đạo tốt việc chấp hành chính sách và pháp luật Nhà nước; quan tâm đến đời sống của quần chúng và làm tốt công tác vận động quần chúng: làm tốt công tác củng cố và phát triển Đảng), do đó cũng phải được cụ thể hoá, phù hợp với đòi hỏi của hai nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu. Như trong yêu cầu về công tác quần chúng, phải chú ý: kết hợp tốt giữa hai mặt đánh địch và phòng tránh thiệt hại do địch gây ra bảo vệ tính mệnh và tài sản của quần chúng; giáo dục sâu sắc tinh thần yêu nước và chủ nghĩa anh hùng cách mạng trong quần chúng: lãnh đạo tốt các phong trào "ba sẵn sàng", "ba đảm đang", v.v... Trong yêu cầu củng cố và phát triển Đảng, chú ý thêm những vấn đề: nắm vững đường lối và nâng cao kiến thức về chiến tranh nhân dân và quốc phòng toàn dân, cải tiến việc phân công chi uỷ và đảng viên bảo đảm hai nhiệm vụ sản xuất và chiến đấu, v.v...

Bốn yêu cầu của cuộc vận động thể hiện những nhiệm vụ chủ yếu nhất, những phương hướng cơ bản nhất mà tổ chức cơ sở đảng phải phấn

đầu thực hiện trong tình hình hiện nay. Đó là sự thể hiện một cách cô đúc những nhiệm vụ của tổ chức cơ sở đảng và của người đảng viên đã được ghi trong điều lệ của Đảng. Vì vậy, với bốn yêu cầu đó, cuộc vận động bao trùm mọi mặt công tác xây dựng Đảng ở cơ sở. Không thể tách rời công tác xây dựng Đảng thường ngày với cuộc vận động. Mọi việc như: làm tốt cuộc chỉnh huấn mùa xuân, học tập nghị quyết của Trung ương về tình hình, nhiệm vụ mới, đào tạo bồi dưỡng cán bộ cơ sở, nâng cao kiến thức về quản lý kinh tế, về chiến tranh nhân dân, v.v... đều góp phần vào việc xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt". Đồng thời, phải có đầy đủ ý thức làm cho tổ chức cơ sở của Đảng đạt tới bốn yêu cầu của cuộc vận động, để suy nghĩ tìm tòi mọi biện pháp chỉ đạo thực hiện tốt việc kiện toàn tổ chức cơ sở đảng về các mặt.

Bốn yêu cầu đó có quan hệ mật thiết với nhau, không thể tách rời, không thể xem nhẹ một mặt nào. Lãnh đạo sản xuất và chiến đấu, chấp hành chính sách,... là thể hiện những nhiệm vụ chính trị của tổ chức cơ sở đảng trong giai đoạn cách mạng hiện nay. Làm tốt công tác quần chúng và củng cố phát triển Đảng là điều kiện, là cơ sở để hoàn thành thắng lợi nhiệm vụ chính trị của Đảng. Phải qua việc phấn đấu thực hiện nhiệm vụ chính trị mới có thể làm tốt công tác vận động quần chúng và củng cố, phát triển Đảng. Ngược lại, phải dựa trên kết quả vận động quần chúng và củng cố đảng về tư tưởng và tổ chức thì mọi nhiệm vụ công tác ở cơ sở mới được hoàn thành phong trào mới tiến lên liên tục và vững chắc.

ở một số nơi, trong khi chỉ đạo cuộc vận động, chưa quán triệt một cách toàn diện bốn yêu cầu đó. Lệch lạc xảy ra trên hai mặt:

Một mặt, việc xây dựng các tổ chức quần chúng, việc củng cố đảng về tư tưởng và tổ chức chưa gắn chặt một cách sinh động với nhiệm vụ chính trị, và chậm chuyển hướng mỗi khi có tình hình và nhiệm vụ mới. Có những chi bộ được coi là "bốn tốt", nhưng lãnh đạo sản xuất và chiến đấu còn kém.

Đồng thời, một thiếu sót khác tương đối phổ biến là có những nơi mới quan tâm nhiều đến việc thực hiện hai yêu cầu đầu (lãnh đạo sản xuất, chiến đấu và chấp hành chính sách), mà tách rời và xem nhẹ hai yêu cầu sau (công tác quần chúng và củng cố Đảng), nhất là đối với yêu cầu làm tốt công tác củng cố, phát triển Đảng. Biểu hiện cụ thể là, trong khi chỉ đạo cuộc vận động, đối với nhiệm vụ sản xuất, chiến đấu, chấp hành chính sách... thường có chỉ tiêu, kế hoạch, biện pháp tương đối cụ thể, đơn đốc kiểm tra tương đối chặt chẽ, nhưng đối với công tác quần chúng và nhất là đối với công tác củng cố Đảng về tư tưởng, tổ chức, thì kế hoạch, biện pháp thường chung chung, sơ lược và ít chú ý kiểm tra đơn đốc việc thực hiện. Khi xem xét, công nhận chi bộ "bốn tốt", thì bên cạnh một số ít trường hợp quá chặt chẽ, khắt khe, có khá nhiều trường hợp lại châm chước rộng rãi, chỉ căn cứ vào kết quả sản xuất và chấp hành chính sách mà không căn cứ đầy đủ vào cả bốn yêu cầu.

Vì chưa dựa chắc trên cơ sở làm tốt yêu cầu thứ tư - yêu cầu cơ bản nhất, then chốt nhất, như Nghị quyết của Ban bí thư đã nhấn mạnh - cho nên những kết quả đạt được về sản xuất, nghĩa vụ lương thực.. chưa vững chắc, phong trào dễ biến động, khi lên khi xuống. Số chi bộ được công nhận là "bốn tốt" tuy khá nhiều, nhưng có nơi chất lượng chưa cao và dễ bị tụt xuống. Lấy Hải Dương là một tỉnh chỉ đạo cuộc vận động tương đối khá làm ví dụ: 6 tháng đầu năm 1964, toàn tỉnh có 211 chi bộ nông thôn được công nhận là "bốn tốt", đến 6 tháng cuối năm 1964 tăng lên 253 chi bộ. Nhưng trong số 211 chi bộ "bốn tốt" cũ thì đến lúc này đã tụt mất 60 chi bộ, nghĩa là trên một phần tư.

Để lãnh đạo cuộc vận động tiến lên một cách vững chắc, các cấp uỷ đảng cần nắm vững bốn yêu cầu một cách toàn diện. Khi chi bộ, đảng bộ cơ sở xây dựng chương trình phấn đấu "bốn tốt", chẳng những phải giúp đỡ họ có kế hoạch, biện pháp đầy đủ để thực hiện hai yêu cầu đầu, mà còn phải phân tích kỹ tình hình công tác quần chúng và tình hình nội bộ đảng, chỉ rõ chỗ mạnh chỗ yếu, vạch ra kế hoạch, biện pháp cụ thể. Chỉ đạo

công tác tổ chức không thể qua loa, đơn giản, mà phải tốn công phu điều tra nghiên cứu, có biện pháp tỉ mỉ, chỉ đạo cụ thể và chặt chẽ.

Khi xét duyệt chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt", không thể chỉ xem xét một mặt. Chi bộ "bốn tốt" phải là chi bộ đạt được kết quả tốt cả bốn yêu cầu. Không thể tách rời hoặc hạ thấp một yêu cầu nào, và trong thực tế không thể thật sự làm tốt một yêu cầu này nếu như không đồng thời làm tốt yêu cầu kia. Xem kết quả thực hiện hai yêu cầu đầu, không phải chỉ ở chỗ đạt chỉ tiêu kế hoạch sản xuất, thu mua... mà còn phải xem những nhiệm vụ đó đã được hoàn thành như thế nào, vai trò lãnh đạo và sự phấn đấu của chi bộ đến đâu. Cũng như ngược lại, xem xét kết quả củng cố Đảng về tư tưởng và tổ chức không phải chỉ ở chỗ học tập, sinh hoạt đều đặn, phát triển được đảng viên mới, v.v... mà phải xem tác động của những việc đó đối với sản xuất, chiến đấu, chấp hành các chính sách thế nào.

Tất nhiên phấn đấu để đạt tới bốn yêu cầu một cách toàn diện không phải là việc quá dễ dàng, đơn giản. Nhưng như vậy cũng không có nghĩa là yêu cầu quá cao, không phù hợp với trình độ chung của số đông chi bộ, chỉ một số ít chi bộ khá mới đủ vươn tới nổi - như có đồng chí nghĩ. Trong thực tế nhiều chi bộ từ kém nát đã phấn đấu đạt tới bốn yêu cầu một cách toàn diện. Điều đó cho ta thấy rõ, nếu như biết nắm vững đặc điểm tình hình của mỗi chi bộ, phát hiện đúng khâu yếu, có phương hướng, biện pháp thích hợp thì có thể thúc đẩy mọi mặt công tác của chi bộ tiến bộ nhanh chóng và đều khắp.

Kết hợp chặt chẽ cuộc vận động với việc thực hiện các nhiệm vụ công tác ở cơ sở

Về thực chất, đây là cuộc vận động kiện toàn sự lãnh đạo của Đảng ở cơ sở, mà sự lãnh đạo đó thể hiện trên các mặt công tác, các lĩnh vực hoạt động ở cơ sở. Bởi vậy, một đặc điểm đáng chú ý là, bất kể xét về mặt nội dung hay mặt phương pháp, cuộc vận động này đều gắn rất chặt với

việc thực hiện các nhiệm vụ công tác ở cơ sở. Xét về nội dung, cuộc vận động này không phải chỉ nhằm là một số công việc riêng biệt thuộc phạm vi chấn chỉnh công tác nội bộ đảng; chương trình phấn đấu của chi bộ để trở thành "bốn tốt" được xây dựng không phải một cách riêng rẽ, mà phải căn cứ vào nhiệm vụ chính trị của Đảng, nhiệm vụ sản xuất, chiến đấu của đơn vị trong từng thời gian, căn cứ vào sự phân tích đặc điểm tình hình của từng chi bộ. Xét về phương pháp, cuộc vận động này không tiến hành thành từng đợt công tác nhất loạt giống nhau mà được tiến hành liên tục trong mấy năm (từ cuối 1962 đến hết năm 1967), và gắn liền với chương trình kế hoạch công tác hàng tháng, hàng quý, hàng năm của chi bộ, với kế hoạch thực hiện các nhiệm vụ lớn của Đảng ở cơ sở mà từng bước đi lên.

Nghị quyết của Ban bí thư đã chỉ rõ là "phải thông qua đấu tranh thực hiện nhiệm vụ chính trị của đảng bộ trong từng thời gian (qua việc thực hiện kế hoạch sản xuất, công tác, các cuộc vận động lớn, qua các phong trào thi đua của quần chúng và qua chiến đấu, v.v...) mà tiến hành xây dựng chi bộ...". Kinh nghiệm tiến hành cuộc vận động ở các địa phương cũng cho thấy rõ phương thức lãnh đạo cuộc vận động này là phải biết kết hợp chặt chẽ cuộc vận động với việc thực hiện các nhiệm vụ công tác ở cơ sở. Chính phương thức đó bảo đảm cho sự lãnh đạo của các cấp đối với cuộc vận động được thường xuyên, chặt chẽ và thiết thực, đi sâu.

Việc kết hợp chặt chẽ với nhiệm vụ chính trị và các mặt công tác khác ở cơ sở phải được thể hiện trước hết trong nội dung chương trình, kế hoạch phấn đấu "bốn tốt".

Mỗi chi bộ, đảng bộ cơ sở phải căn cứ vào yêu cầu của Đảng, của Nhà nước và đặc điểm tình hình của đơn vị mà xác định rõ vị trí, mục tiêu và phương hướng phấn đấu của mình. Phải nắm chắc những nhiệm vụ chủ yếu trong từng thời gian, vạch ra những biện pháp cụ thể tăng cường sự lãnh đạo của chi bộ, nhằm hoàn thành thắng lợi những nhiệm vụ đó. Phải

biết tìm ra khâu yếu và tập trung lực lượng khắc phục nó để thúc đẩy phong trào tiến lên. Mỗi khi có tình hình và nhiệm vụ mới, thì chi bộ, đảng bộ cơ sở phải kịp thời xác định những yêu cầu mới đối với sự lãnh đạo của chi bộ và đối với từng đảng viên, và bổ sung vào chương trình kế hoạch phấn đấu "bốn tốt" của mình.

Điều rất quan trọng nữa, là phải biết kết hợp cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" với các cuộc vận động lớn của Đảng và Chính phủ, như cải tiến quản lý hợp tác xã nông nghiệp, 3 xây 3 chống, v.v... Bản thân những cuộc vận động lớn này đều bao gồm yêu cầu tăng cường sự lãnh đạo của Đảng ở cơ sở. Trong những cuộc vận động lớn, nếu không quan tâm đầy đủ tới yêu cầu này, chỉ chăm lo đơn thuần cải tiến các mặt quản lý nghiệp vụ, kỹ thuật, thì rút cuộc những mặt này cũng không thể làm tốt được. Ngược lại, mỗi cuộc vận động lớn đều tạo điều kiện thuận lợi cho việc củng cố chi bộ, xây dựng chi bộ "bốn tốt", vì đó là thời gian mà tỉnh, huyện tăng cường chỉ đạo cơ sở, dồn lực lượng cán bộ về giúp cơ sở, cán bộ đảng viên được rèn luyện tư tưởng sâu sắc và bồi dưỡng về trình độ, năng lực lãnh đạo. Trong cuộc vận động cải tiến quản lý hợp tác xã nông nghiệp, nhiều địa phương đã có kinh nghiệm thiết thân là chỉ kiện toàn chi bộ tốt thì mới hoàn thành được cuộc vận động và sau khi tổ công tác rút đi thì những kết quả của cuộc vận động mới được giữ vững và phát huy. Đồng thời, nhờ cuộc vận động cải tiến quản lý hợp tác xã nông nghiệp mà nhiều chi bộ đã biết đi sâu vào lãnh đạo sản xuất, cán bộ cơ sở và đảng viên đã nâng cao được trình độ quản lý kinh tế, quản lý kỹ thuật, hàng loạt chi bộ "bốn tốt" ở nông thôn đã xuất hiện chính là trong quá trình tiến hành cuộc vận động đó.

Về phương pháp tiến hành, phải biết gắn cuộc vận động vào sinh hoạt thường ngày của chi bộ, đảng bộ cơ sở. Mỗi khi chi bộ, đảng bộ cơ sở đặt chương trình công tác thường kỳ 3 tháng, 6 tháng, 1 năm, cần phải quán triệt bốn yêu cầu của cuộc vận động. Điều đó bảo đảm cho chương trình công tác được toàn diện, sâu sắc. Đồng thời với tinh thần đó, chương

trình công tác thường kỳ cũng trở thành chương trình phấn đấu "bốn tốt" của chi bộ, đảng bộ cơ sở. Trong các kỳ họp chi bộ, đại hội đảng bộ cơ sở, trong các dịp tổng kết công tác, căn cứ vào nhiệm vụ chi bộ, vào bốn yêu cầu của cuộc vận động mà kiểm điểm sự lãnh đạo của chi bộ, chỉ ra ưu điểm, khuyết điểm và vấn đề tồn tại, bàn phương hướng và biện pháp phấn đấu tiếp tục. Quán triệt bốn yêu cầu của cuộc vận động như vậy sẽ góp phần quan trọng cải tiến sinh hoạt chi bộ, cải tiến chế độ phê bình tự phê bình, làm cho nó có nội dung chính trị và tư tưởng sâu sắc, có tính giáo dục và chiến đấu cao. Đồng thời, đó cũng là thiết thực thúc đẩy cuộc vận động tiến tới.

Có đồng chí phân vì không quan tâm đầy đủ đến công tác xây dựng Đảng, phân vì không nhận rõ phương thức lãnh đạo cuộc vận động như nói trên, cho nên ngại tiến hành cuộc vận động "bốn tốt" sẽ thêm việc, thêm phiền phức trong khi địa phương đang bận rộn rất nhiều công tác. Hoặc cũng vì vậy, có nơi mới động viên râm rộ từng lúc, tiến hành cuộc vận động một cách hình thức, mà chưa biết gắn chặt cuộc vận động với những công tác thường ngày ở cơ sở, làm cho cuộc vận động tiến triển rời rạc, chậm chạp.

Nhận rõ đặc điểm của cuộc vận động và phương thức lãnh đạo cuộc vận động như trên, các cấp uỷ hoàn toàn có đủ điều kiện lãnh đạo cuộc vận động một cách thường xuyên, chặt chẽ, sâu sát, kể cả trong hoàn cảnh bận rộn nhiều công tác khác. Tất nhiên, các cấp uỷ cần dành một phần lực lượng vào việc theo dõi, chỉ đạo, sơ kết kinh nghiệm cuộc vận động, v.v... Nhưng thật ra đó là những việc cần thiết bình thường thuộc về trách nhiệm của một cấp uỷ đảng đối với công tác xây dựng Đảng.

Đi sâu chỉ đạo điển hình và mở rộng số chi bộ "bốn tốt" một cách vững chắc

Trong cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt", nhiều địa phương đã phát hiện và xây dựng được nhiều điển hình thuộc

những loại chi bộ, những loại vùng khác nhau, đã tổng kết kinh nghiệm của một số điển hình được tương đối sâu sắc. Trong đó nông nghiệp có điển hình Đại Xuân (Hải Dương), Thắng Lợi (Thanh Hoá),...; trong công nghiệp có chi bộ phân xưởng thép (Hà Nội), lò nung xi măng (Hải Phòng),...; miền núi có chi bộ Thống Nhất (Lào Cai), Chiềng Châu (Hoà Bình),...; miền biển có đảng bộ xã Nhân Trạch (Quảng Bình),...; vùng Thiên chúa giáo có chi bộ Thuận Hậu (Nam Định), v.v... Những điển hình đó đã có tác dụng lớn làm chuyển biến nhận thức của nhiều đồng chí đối với vị trí của công tác kiện toàn cơ sở đảng, đồng thời những kinh nghiệm sinh động của nó được phổ biến rộng rãi, đã góp một phần thúc đẩy cuộc vận động.

Tuy nhiên, ở nhiều nơi việc phát hiện và xây dựng điển hình chưa tốt và nhất là việc tổ chức phổ biến và học tập kinh nghiệm của điển hình, kết hợp điểm với diện còn kém.

Bên cạnh những điển hình có tác dụng rõ rệt, còn có một số điển hình được nêu lên với tính chất động viên, tuyên truyền hơn là ý nghĩa thiết thực cho các nơi học tập. Thậm chí, có một số trường hợp do không đi sâu kiểm tra kỹ, cho nên đã biểu dương, đề cao chưa thật đúng. Đối với một số điển hình tốt, sau khi phát hiện được, chưa đi sâu tổng kết kinh nghiệm, cho nên số báo cáo điển hình đó còn nông cạn, nếu sự việc, thành tích và những kinh nghiệm công thức, sơ lược, mà chưa rút ra được những bài học thiết thực và cơ bản.

Phát hiện và xây dựng điển hình là một quá trình công tác gian khổ, công phu của người lãnh đạo. Quyết không thể chỉ theo cách nghe cán bộ cơ sở báo cáo, thăm hỏi qua loa, mà phải có cán bộ trên đi sâu xuống đơn vị tiên tiến, sát cánh với cán bộ, đảng viên và quần chúng ở cơ sở, thiết thực cùng công tác với họ, nghiên cứu quá trình phấn đấu khắc phục khó khăn và vươn lên của họ, cùng họ rút ra những kinh nghiệm thành công chủ yếu. Tác dụng của điển hình là ở những bài học kinh nghiệm của nó,

cho nên việc đi sâu nghiên cứu, tổng kết sâu sắc những kinh nghiệm của điển hình là vấn đề then chốt.

Thêm nữa, phương pháp chỉ đạo điển hình không chỉ có nghĩa là đi phát hiện những đơn vị tiên tiến nổi bật, rồi đến tổng kết kinh nghiệm của họ. Bên cạnh việc phát hiện điển hình, các cấp lãnh đạo còn phải chú trọng xây dựng điển hình từ những đơn vị trung bình hoặc kém nữa. Bởi vì những điển hình tiên tiến sẵn có thường chưa đủ đáp ứng yêu cầu lãnh đạo cuộc vận động. Chẳng hạn như trong một địa phương, cần phải có điển hình chi bộ tiên tiến ở từng loại vùng: miền núi, miền biển, Thiên chúa giáo, trong khu vực sản xuất nông nghiệp, công nghiệp, thương nghiệp, cơ quan hành chính sự nghiệp, v.v... hoặc điển hình từ chi bộ kém vươn lên thành chi bộ "bốn tốt". Cho nên, bên cạnh những điển hình tiên tiến sẵn có, tùy theo đặc điểm tình hình địa phương và yêu cầu lãnh đạo, cần chỉ đạo xây dựng được những điển hình khác nữa, điển hình về mọi mặt hoặc điển hình về từng mặt. Một số địa phương đã kiên trì đi sâu giúp đỡ một số cơ sở chuyển biến tốt, trở thành những điển hình tiên tiến. Nhưng nhiều địa phương chỉ đạo về mặt này chưa tốt, thường có tư tưởng dễ làm khó bỏ, thiếu kiên trì nhẫn nại. Việc chỉ đạo điển hình phải do tập thể cấp uỷ xem xét, bàn bạc và đòi hỏi cán bộ lãnh đạo phải có công phu đi sâu đi sát điều tra nghiên cứu tình hình phát hiện trúng vấn đề, có biện pháp giải quyết thích hợp, thiết thực giúp đỡ nhiều mặt cho cơ sở.

Xây dựng điển hình cũng không phải chỉ làm một lần là xong. Cuộc vận động tiếp tục phát triển, nhiều nhiệm vụ mới được đặt ra cho chi bộ, như lãnh đạo chiến đấu và sẵn sàng chiến đấu, v.v... đòi hỏi công tác xây dựng chi bộ phải thường xuyên được bổ sung và nâng cao thêm bằng những kinh nghiệm mới. Cấp trên xây dựng điển hình để có kinh nghiệm chỉ đạo cấp dưới; cấp dưới dựa vào đó cũng phải chỉ đạo một nơi để có kinh nghiệm thiết thân của mình.

Phát hiện và xây dựng điển hình tốt là yêu cầu đầu tiên về phương pháp lãnh đạo cuộc vận động. Nhưng chỉ có điển hình tốt, chưa đủ giải quyết mọi vấn đề. Trong thực tế, một số địa phương đã có được những điển hình tốt, nhưng cuộc vận động vẫn tiến triển chậm chạp, số chi bộ "bốn tốt" vẫn không được mở rộng mau chóng. Đó là vì những nơi đó chỉ phóng điển hình ra rồi kêu gọi chung, mà chưa chỉ đạo cụ thể việc học tập điển hình, mở rộng điển hình, chưa kết hợp chặt chẽ điểm và diện. So với việc phát hiện và xây dựng điển hình, thì việc mở rộng điển hình, từ "điểm" tiên tiến chuyển thành "diện" tiên tiến còn là một quá trình gian khổ, phức tạp hơn.

Trước hết, việc đòi hỏi phải chỉ đạo chặt chẽ và cụ thể việc học tập kinh nghiệm điển hình. Trong kinh nghiệm của điển hình có những nét cơ bản có giá trị phổ biến, đồng thời có những chi tiết cụ thể rất quý, nhưng mang tính chất cục bộ, sản sinh từ những điều kiện cụ thể nhất định, thích hợp với từng nơi, từng hoàn cảnh nhất định. Cho nên không thể bạ gì học nấy, mà cần hướng dẫn cho các chi bộ phân tích kỹ tình hình của đơn vị mình, những khó khăn và nhược điểm của mình, có những vấn đề chủ yếu gì đang cần phải được giải quyết, từ đó mà xác định rõ những vấn đề nào, những đối tượng nào cần tìm tòi học hỏi kinh nghiệm. Vì vậy, cấp uỷ trên của cơ sở phải đi sát từng cơ sở, hiểu rõ chỗ mạnh chỗ yếu của mỗi nơi, biết phát hiện và cổ vũ những nhân tố tích cực, đồng thời giúp đỡ hướng dẫn cho mỗi đảng bộ cơ sở, mỗi chi bộ xác định rõ những vấn đề còn yếu cần học tập và làm theo điển hình tiên tiến. Đối với điển hình, có thể chi bộ này cần học về khía cạnh này, chi bộ kia cần học về khía cạnh khác. Khi học điển hình không chỉ học về biện pháp cụ thể (cải tiến kỹ thuật, cải tiến quản lý,... thế nào), mà còn phải chú trọng học mặt cơ bản trong kinh nghiệm của điển hình, thường là những vấn đề như: tăng cường sự lãnh đạo của chi bộ, phát huy vai trò tiên phong gương mẫu của đảng viên thế nào, xây dựng lập trường tư tưởng cho đảng viên và quần chúng thế nào, kết hợp lãnh đạo chính trị tư tưởng với lãnh đạo sản xuất, chuyên

môn kỹ thuật thế nào, v.v... Cũng phải khắc phục thái độ bảo thủ, tự mãn ngăn cản việc học hỏi và tiếp thu kinh nghiệm điển hình. Phải đòi hỏi mỗi chi bộ báo cáo cụ thể về kế hoạch và kết quả vận dụng kinh nghiệm điển hình.

Đối với một số chi bộ - nhất là số chi bộ kém - không phải cứ giới thiệu cho họ những kinh nghiệm của điển hình là tự lực họ có thể tiếp thu và chuyển biến được công tác của mình. Ở những chi bộ này thường khi có một số vấn đề như: cốt cán lãnh đạo chưa được kiện toàn, trình độ năng lực kém, hoặc thiếu gương mẫu, nội bộ mất đoàn kết nghiêm trọng, số đảng viên kém quá nhiều, v.v... Phải khắc phục được những trở ngại đó thì chi bộ mới có thể tiếp thụ và vận dụng kinh nghiệm tiên tiến được. Riêng sức của chi bộ không đủ mà cần có sự chỉ đạo chặt chẽ, giúp đỡ thiết thực của cấp trên, thì số chi bộ này mới vươn lên được. Vì vậy, cấp uỷ bên trên phải phân công đi sát từng chi bộ kém, nghiên cứu tình hình cụ thể, có biện pháp thiết thực củng cố số chi bộ đó. Một số nơi đã quan tâm chỉ đạo giải quyết chi bộ kém, nhưng còn có những nơi chưa chú ý đầy đủ, chưa chỉ đạo đến nơi đến chốn. Phương pháp lãnh đạo đúng đắn của mỗi cấp uỷ là phải "nắm hai đầu": vừa chú trọng nắm tiên tiến, tổng kết kinh nghiệm của tiên tiến để thúc đẩy phong trào chung, vừa phải chú trọng nắm và giải quyết lạc hậu, giúp đỡ số này vươn lên. Chỉ có giữ vững phương pháp lãnh đạo đó, mới bảo đảm cho cuộc vận động phát triển đều khắp.

Trách nhiệm của các cấp, các ngành

Cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" phải đặt dưới sự lãnh đạo chặt chẽ của các cấp uỷ đảng. Trong tỉnh uỷ, huyện uỷ,... trước hết đồng chí bí thư phải quan tâm đầy đủ đến cuộc vận động. Đồng chí bí thư phải nắm chắc những công tác lớn, trọng tâm, bao gồm công tác kinh tế, quốc phòng và xây dựng Đảng, mà trong công tác xây dựng Đảng, cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" chiếm vị trí rất trọng yếu. Một vài đồng chí như đồng chí bí thư tỉnh uỷ Lạng Sơn,

bí thư tỉnh uỷ Hải Dương... đã quan tâm chỉ đạo chặt chẽ cuộc vận động, đã trực tiếp đi sâu nghiên cứu tình hình và tiến hành củng cố một chi bộ, lấy kinh nghiệm thiết thực đó mà chỉ đạo chung. ở những nơi mà đích thân đồng chí bí thư cấp uỷ quan tâm như vậy thì đã làm chuyển biến được nhận thức của toàn cấp uỷ, của cán bộ phụ trách các ngành và cấp dưới đối với cuộc vận động.

Chẳng riêng đồng chí bí thư và đồng chí cấp uỷ viên phụ trách tổ chức, mà mọi đồng chí cấp uỷ viên dù phụ trách ngành nào, cũng đều có trách nhiệm xây dựng Đảng, đều phải hiểu biết về công tác xây dựng Đảng nói chung và xây dựng cơ sở đảng nói riêng. Hiện nay, vẫn còn khá nhiều đồng chí cấp uỷ viên chỉ biết đến công tác chuyên môn của ngành, mà ít quan tâm, ít hiểu biết về công tác đảng. Hiện tượng đó không tốt. Một đồng chí cấp uỷ viên phụ trách một ngành chuyên môn có thể không nhất thiết phải am hiểu công tác của một ngành chuyên môn khác, nhưng đối với công tác xây dựng Đảng, thì bất kỳ một cấp uỷ viên ở cấp nào của Đảng cũng phải am hiểu, cũng phải có trách nhiệm. Đây chính là vấn đề ý thức đảng, ít nhất thì mỗi cấp uỷ viên phụ trách ngành nào cũng phải tìm hiểu, nắm vững tình hình và thiết thực giúp đỡ việc kiện toàn cơ sở đảng trong ngành của mình, trên cơ sở đó mà đóng góp ý kiến vào sự lãnh đạo chung của cấp uỷ về công tác xây dựng Đảng.

Cấp tỉnh có trách nhiệm rất lớn trong cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt". Trách nhiệm của tỉnh uỷ là: phải theo dõi chặt chẽ cuộc vận động, định kỳ nghe báo cáo của ban tổ chức, của cấp uỷ dưới và cho ý kiến; hướng dẫn việc kết hợp cuộc vận động này với các cuộc vận động lớn khác của Đảng và với các nhiệm vụ lớn của địa phương; chỉ đạo việc xây dựng điển hình ở từng vùng, chỉ đạo việc sơ kết và tổng kết kinh nghiệm của cuộc vận động. Sự chuyển biến ở cấp tỉnh là điều quyết định tạo ra sự chuyển biến cho cấp dưới.

Cấp huyện là cấp trực tiếp lãnh đạo cơ sở có trách nhiệm rất nặng trong cuộc vận động này. Trách nhiệm của huyện uỷ ngoài việc theo dõi, chỉ đạo chung, xây dựng điển hình,... phải nắm chắc tình hình từng cơ sở, chỗ mạnh chỗ yếu của mỗi cơ sở, hướng dẫn giúp đỡ cụ thể cho từng nơi. Huyện uỷ một mặt phải nắm chắc số chi bộ kém đi sâu và thiết thực giúp đỡ giải quyết số kém; trên cơ sở đó thúc đẩy số chi bộ trung bình phấn đấu vươn lên, làm cho cuộc vận động "bốn tốt" phát triển đồng đều và vững chắc trong phạm vi toàn huyện. Mỗi huyện uỷ viên, dù công tác ở ngành nào, cũng đều phải được phân công theo dõi giúp đỡ một xã hoặc một chi bộ, phải có trách nhiệm về sự tiến bộ của đảng bộ xã, của chi bộ đó.

Tỉnh uỷ và huyện uỷ cần quan tâm đào tạo, bồi dưỡng cán bộ cơ sở về chính trị, văn hoá, quản lý kinh tế, kỹ thuật, lựa chọn và bố trí cán bộ cơ sở cho đúng, tăng cường cán bộ về giúp những nơi cần thiết.

Trong việc lãnh đạo cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt", tỉnh uỷ và huyện uỷ cần vận dụng và kết hợp tốt các ban, các ngành. Ban tổ chức có trách nhiệm theo dõi chặt chẽ cuộc vận động, giúp cấp uỷ phát hiện và xây dựng điển hình, sơ kết và tổng kết kinh nghiệm, kịp thời phát hiện những vấn đề cần uốn nắn, giải quyết. Các ban tổ chức cần tích cực, chủ động, nhạy bén hơn. Một mặt, cần làm mọi cách bảo đảm sự lãnh đạo chặt chẽ của cấp uỷ đối với cuộc vận động; một mặt, trong phạm vi chức năng quyền hạn của mình, ban tổ chức cần hướng dẫn cụ thể cho cấp dưới và kịp thời phát hiện, phổ biến kinh nghiệm cho các nơi. Có rất nhiều những vấn đề cụ thể như: quán triệt bốn yêu cầu một cách toàn diện, vận dụng bốn yêu cầu vào việc phân loại chi bộ, đảng viên, phương pháp tiến hành công nhận chi bộ và đảng viên "bốn tốt", cách xây dựng chương trình phấn đấu "bốn tốt", v.v... mà hiện nay có nơi làm tốt, nhưng có nơi còn lúng túng. Ban tổ chức các cấp cần rút kinh nghiệm hướng dẫn cho cấp dưới và cơ sở được kịp thời.

Ban tuyên giáo và uỷ ban kiểm tra các cấp giữ vai trò rất lớn trong việc củng cố cơ sở đảng. Ban tuyên giáo chỉ đạo các cơ quan báo chí, thông tin, đài làm tốt việc tuyên truyền, phổ biến kinh nghiệm cuộc vận động này và làm tốt việc giáo dục chính trị tư tưởng cho chi bộ, đảng viên, uỷ ban kiểm tra thông qua việc kiểm tra về dân chủ và kỷ luật ở cơ sở cũng góp phần tích cực vào việc xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt".

Các ngành khác đều có thể và cần thiết góp phần vào cuộc vận động này. Chẳng hạn, có những nơi, dưới sự lãnh đạo của huyện uỷ, các ngành nông nghiệp, thuỷ lợi, lương thực, thanh niên, phụ nữ, v.v... tha thiết thực góp ý kiến vào chương trình phấn đấu "bốn tốt" của cơ sở, vạch ra những yêu cầu về sự lãnh đạo của chi bộ đối với công tác của ngành mình, khi đi kiểm tra công tác của ngành ở cơ sở, vạch ra những yêu cầu về sự lãnh đạo của chi bộ đối với công tác của ngành mình, khi đi kiểm tra công tác của ngành ở cơ sở, đã chú ý tìm hiểu và góp ý kiến với chi bộ về việc lãnh đạo công tác của ngành mình, và khi huyện uỷ xét duyệt đảng bộ cơ sở "bốn tốt" thì đã tham gia ý kiến nhận xét về những cơ sở đó. Các cuộc vận động của các ngành như thanh niên "bốn tốt", phụ nữ "năm tốt", xây dựng tổ, đội, phân xưởng lao động xã hội chủ nghĩa,... cần được kết hợp chặt chẽ với việc xây dựng chi bộ "bốn tốt". Làm như vậy chẳng những là góp phần vào cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt" mà còn có lợi ích thiết thực cho công tác của mỗi ngành.

Cán bộ, sở, ty có cơ sở xí nghiệp, sự nghiệp trực thuộc, cần quan tâm giúp đỡ, ủng hộ và góp phần phát huy sự lãnh đạo của đảng uỷ cơ sở. Cụ thể là, đảng đoàn hoặc đồng chí phụ trách ngành dọc cấp trên cần liên hệ thường xuyên với đảng uỷ cơ sở để nắm tình hình mọi mặt ở cơ sở, gợi ý cho đảng về phương pháp, nhiệm vụ công tác lãnh đạo cơ sở, góp phần vào việc bồi dưỡng trình độ quản lý kinh tế, kỹ thuật của đảng uỷ, góp phần vào việc cải tiến lề lối làm việc giữa đảng uỷ và thủ trưởng chuyên môn, xây dựng sự đoàn kết nhất trí trong cán bộ ở cơ sở.

Sự giúp đỡ của các ngành tạo điều kiện thuận lợi cho đảng bộ cơ sở làm tròn được nhiệm vụ của mình, phấn đấu trở thành những đảng bộ cơ sở "bốn tốt".

Trung ương Đảng và Hồ Chủ tịch rất quan tâm đến việc củng cố tổ chức cơ sở đảng. Trong rất nhiều huấn thị của Người, Hồ Chủ tịch nêu cao trách nhiệm và vai trò lãnh đạo của chi bộ, căn dặn chúng ta phải chăm lo củng cố chi bộ, phát huy vai trò tiên phong gương mẫu của người đảng viên. Hồ Chủ tịch quan tâm theo dõi cuộc vận động xây dựng chi bộ, đảng bộ cơ sở "bốn tốt"; trong những lần về thăm các địa phương, Người đã hỏi hặn và biểu dương những chi bộ "bốn tốt" và động viên các chi bộ khác phải học tập những chi bộ đó.

Thấm nhuần sâu sắc những chỉ thị của Trung ương và Hồ Chủ tịch, các cấp uỷ hãy quan tâm lãnh đạo cuộc vận động này hơn nữa, để qua đó tạo ra một chuyển biến mạnh mẽ trong tổ chức cơ sở đảng, làm cho nó trở thành hạt nhân lãnh đạo vững chắc, có đủ khả năng tổ chức và lãnh đạo quần chúng thực hiện thắng lợi đường lối chính trị của Đảng, đưa sự nghiệp cách mạng chống Mỹ, cứu nước của nhân dân ta đến thành công vẻ vang.